

του ήθελε να προσβάλει τους θεούς, τον σκότωσε χτυπώντας τον με ένα κούτσουρο που έκαιγε (βλ. Πολύειδος).

Ο Αλκάθοος είχε επίσης μια κόρη, την Ιφινόη, που τον τάφο της έδειχναν στα Μέγαρα.

Παυσ. 1, 41, 4. 1, 42, 4. 1, 43, 4-5. Οβιδ., *Met.* 8, 14 κ.ε. / *Tristia* 1, 10, 39 κ.ε. App. Verg., *Ciris* 104 κ.ε. Πίνδ., *Ισθμ.* 8, 148.

Ήλκηστη (Ήλκησις, ιδος)

Η Ήλκηστη είναι μια από τις κόρες του Πελία, του βασιλιά της Ιωλκού, και της Αναξιβίας, της γυναίκας του (βλ. πίν. 15). Είναι η πιο όμορφη και η πιο ευσεβής από όλες η μόνη που δεν πήρε μέρος στη δολοφονία του Πελία, όταν η Μήδεια, με τις πονηριές της και τις μαγείες της, έβαλε τις ίδιες του τις κόρες να τον σκοτώσουν (βλ. Ιάσωνα). Όταν ο Άδμητος*, ο βασιλιάς των Φερών στη Θεσσαλία, παρουσιάστηκε, για να ζητήσει την Ήλκηστη για γυναίκα, ο Πελίας του έθεσε όρους τους οποίους εκπλήρωσε με τη βοήθεια του Απόλλωνα. Ο Ευριπίδης μας λέει ότι η ένωση τους ήταν ένα πρότυπο συζυγικής τρυφερότητας σε τέτοιο σημείο, που η Ήλκηστη δέχτηκε να πεθάνει στη θέση του άντρα της. Όταν όμως η Ήλκηστη πέθανε, ο Ηρακλής έτρεξε στον Άδη, από όπου την ξανάφερε πιο όμορφη και πιο νέα από κάθε άλλη φορά. Διηγούνται ακόμη πως η Περσεφόνη, που είχε συγκινηθεί από την αφοσίωση της Ήλκηστης, την έστειλε από μόνη της πίσω ανάμεσα στους θνητούς.

Ευρ., *Άλκ.*, *passim*. Υγίν., *Fab.* 51. Διόδ. Σικ. 4, 52, 2. Απολλόδ., *Βιβλ.* 1, 9, 15. Πλάτ., *Συμπ.* 179 c. Πρβ. A. LESKY, στο *Sitz. Wien. Akad.* 203, 2, 1925. A. MOMIGLIANO, στο *Cult.* 10, 1931, 201-213. G. MEGAS, στο *Ar. f. Rel. W.* 30, 1933, 1 κ.ε. L. WEBER, στο *RhM.*, 1936, 117-164. M. GASTER, στο *Byz.* 15, 1939, 66-90.

Αλκινόη

Μια γυναίκα από την Κόρινθο, η Αλκινόη, παντρεμένη με κάποιο Πόλυβο, γιο του Δρύαυτα, είχε προκαλέσει την οργή της Αθηνάς για τον ακόλουθο λόγο: πήρε στη δουλειά της μια γυναίκα για να υφαίνει και, όταν η δουλειά τελείωσε, αρνήθηκε να της πληρώσει το συμφωνημένο μισθό. Η υφάντρια τότε την καταράστηκε και πήρε για μάρτυρα της κακής πίστης της Αλκινόης την Άθηνά, που ήταν πράγματι η προστάτισσα των υφαντριών. Η θεά έκαμε την Αλκινόη να παραφρονήσει. Αμέσως η νέα γυναίκα ερωτεύτηκε έναν επισκέπτη, έναν ξένο από τη

Σάμο, που τον έλεγαν Ξάνθο. Για να τον ακολουθήσει, εγκατέλειψε τον άντρα και τα παιδιά της. Στα μέσα όμως της διαδρομής συνήλθε και απελπισμένη ρίχτηκε στη θάλασσα, επικαλούμενη τα παιδιά και τον άντρα της.

Παρθέν., *Ερωτ. Παθ.* 27.

Αλκίνοος

Όταν ο Οδυσσέας, μετά το τελευταίο του ναυάγιο γυρίζοντας από το νησί της Καλυψώς, έφτασε στο νησί των Φαιάκων, έγινε δεκτός από το βασιλιά της χώρας, που λεγόταν Αλκίνοος. Ο Όμηρος ονομάζει αυτό το νησί Σχερία και πιθανόν πρόκειται για την Κέρκυρα. Ο Αλκίνοος θεωρούνταν εγγονός του Ποσειδώνα. Ο πατέρας του ονομαζόταν Ναυσίθοος. Ο ίδιος ο Αλκίνοος είχε πέντε γιους και μια κόρη, τη Ναυσικά*, η οποία υποδέχτηκε τον Οδυσσέα* στην όχθη του ποταμού. Η γυναίκα του Αλκίνοου, που είναι ταυτόχρονα και ανεψιά του, ονομάζεται Αρήτη («αυτή που δε λέγεται»). Ζει μέσα στο παλάτι μαζί με τον άντρα της και τα παιδιά της και όλοι την τιμούν και τη σέβονται. Ο λαός αγαπά πολύ την Αρήτη και τον Αλκίνοο. Είναι φιλόξενοι με τους ξένους και ιδιαίτερα με τους ναυαγούς, που προσπαθούν να απαλύνουν τη συμφορά τους. Το ανάκτορό τους περιτριγυρίζεται από ένα θαυμάσιο οπωρώνα, όπου ωριμάζουν κάθε λογής φρούτα χωρίς διακοπή σ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς.

Ο Αλκίνοος ενθάρρυνε τον Οδυσσέα και στη διάρκεια ενός συμποσίου άκουσε όλη την αφήγηση των περιπετειών του. Ύστερα τον φόρτωσε με δώρα και του έδωσε ένα καράβι, για να επιστρέψει στην Ιθάκη, η οποία δε βρισκόταν μακριά από την Κέρκυρα.

Στα *Αργοναυτικά* η Μήδεια και οι Αργοναύτες, καθώς γυρίζουν πίσω, πλευρίζουν στη χώρα του Αλκίνοου και στην αυλή του βρίσκουν απεσταλμένους του Αιήτη, που είναι επιφορτισμένοι να φέρουν πίσω στον πατέρα της τη Μήδεια. Τότε ζήτησαν από τον Αλκίνοο να κρίνει τη διαφορά τους. Αυτός αποφασίζει να στείλει τη Μήδεια στον πατέρα της, αν αυτή είναι ακόμη παρθένα. Σε αντίθετη περίπτωση να την αφήσει στον Ιάσωνα. Μπροστά σ' αυτή την απόφαση, η Αρήτη σπεύδει να παντρεύει τους δύο νέους και να σώσει τη Μήδεια από την τιμωρία που την περιμένει στην Κολχίδα. Οι Κόλχοι, μη τολμώντας να παρουσιαστούν στο βασιλιά τους, εγκαταστάθη-